

מ"ת 19929/02/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'דאוי (עציר), אמג'ד רזוק (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 19929-02-20 מדינת ישראל נ' ג'דאוי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 420/20

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

מבקשת מדינת ישראל

משיבים 1. מוחמד ג'דאוי (עציר)

2. אמג'ד רזוק (עציר)

החלטה

כתב האישום

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות בנשק (נשיאה והובלה), עבירה של שיבוש מהלכי משפט, ועבירה של מעשי פזיזות ורשלנות.
2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 21/1/20 סמוך לשעה 20:00, נסעו המשיבים ברכב יונדאי, ממכר, לכיוון כפר יסיף, בכביש 70, כאשר המשיב 2 נוהג ברכב, והמשיב 1 יושב לצדו.
3. במהלך הנסיעה, על פי האישום, החזיקו והובילו המשיבים רובה סער מסוג M16 שהכיל חלקים תקינים של רובה סער, ובכלל זה מכלול של רוס"ר כאמור, אשר בעת תפיסתו לא ניתן היה לבצע עמו ירי.
4. מספר רכבי משטרה סמויים עקבו אחר רכב המשיבים; כאשר המשיבים הבחינו במעקב, הגבירו מהירותם ונהגו באופן רשלני ופוחז; השוטרים הפעילו סירנות וכרזו להם לעצור.
5. בשלב מסוים השליך המשיב 1 את הנשק מכלי הרכב, אל מעבר לשולי הכביש.
6. המשיבים המשיכו בנסיעה עד אשר נעצרו ליד חנות "יין בעיר" בכפר יסיף.

טענות הצדדים -

7. המבקשת טוענת כי בידה ראיות טובות להוכחת האישום; בין היתר מפנה המבקשת לדוחות הפעולה של השוטרים אשר נסעו אחר רכב המשיבים (בעיקר הדוח של אופק פיוטרקובסקי), מציאת כלי הנשק בנתיב נסיעה המשיבים, גרסאות המשיבים, חוות דעת מעבדת נשק.

אליבא המבקשת משחזור השוטר אופק עולה כי התאורה במקום הזירה טובה וקיים מעקה בטיחות; השוטר רייזלר, נהג הניידת, ראה חלקים שחורים עפים מהחלון הימני של הרכב, כאשר השוטר אופק צעק "הם זרקו".

בהתאם לחוות דעת מעבדת נשק החפץ הכיל חלקי נשק תקינים, כגון מכלול, שלאחר הרכבתו בוצע עמו ירי. גם אם מדובר בחלקים לנשק בלבד עדיין מדובר בעבירות נשק המקימות עילת מעצר.

8. המשיבים טוענים כי טענות ודוחות השוטרים אינם מתיישבים עם ההיגיון-

הראיות בתיק מצומצמות לדוח פעולה אחד של השוטר אופק, היחיד שראה כביכול את השלכת הנשק מהרכב. בניגוד לדוח הפעולה, אין במקום הזריקה מעקה בטיחות, ואין תאורה; נהג הניידת ושטר נוסף שהיה עמם לא ראו את הזריקה; בין רכב המשיבים לניידת נסעה ניידת בילוש שיושביה לא רואים אף הם את זריקת הנשק; השוטר אופק לא מדווח על זריקת הנשק, לא אמר לצוות שחפש נשק במקום מעצר המשיבים, מיקום השלכת הנשק ולא מתעד את הזירה והנשק שנמצא; מהלך 5 דקות ממועד, כביכול, השלכת הנשק מהרכב, ועד לתפיסת הנשק לא יודעים מה קרה בזירת האירוע.

עוד לטענת המשיבים, בדיקת מתכות יצאה שלילית ולא נמצאו ט"א או דנ"א של מי מהם על הנשק. לא נבדק דנא בכפפות שנמצאו ברכב.

9. כמו כן, טענו המשיבים כי לא מדובר בנשק כהגדרתו בחוק העונשין. בהתאם לחוות הדעת מדובר בחפץ דמוי רובה M16 שהגיע במצב שלא ניתן לבצע עמו ירי. מדובר בתחמושת, חלק נשק, ועל כן עסקין בעבירת עוון ואין מקום למעצר עד תום ההליכים, או לחילופין הראיות בעוצמה חלשה.

10. לטענת המשיבים ברחו מחשש כי רודפים אחריהם אנשים עמם יש להם סכסוך, כאשר יומיים לפני הארוע בוצע ירי לעבר ביתו של המשיב 2.

דין -

11. בהליך זה, מכוח סעיף 21 לחוק המעצרים, אין בית המשפט מכריע בדין אם להרשיע נאשם או לזכותו, ואין להידרש לבקשה למעצר כמו שהייתה הכרעת דין. השאלה הינה קיומו של פוטנציאל הרשעתי, בראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט יוביל לראיות אשר מבססות אשמה מעל לכל ספק סביר (ראו: **בש"פ 6187/95 מ"י נ' סלימאן אלעביד** (1995), לא פורסם; **בש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל**, פד' נ(2) 133; **בש"פ 825/08 מדינת ישראל נ' מוחמד דחלה**, פד' נב(1) 625).

הראיות בתיק -

12. **דוח פעולה של המפקח אופק -** בשעה 20:00 תצפיתן דיווח שמזהה את הרכב לכיוון ירכא, כשהתקרב לרכב זיהה בבירור כי מדובר ביונדאי אקסנט, דיווח בקשר לבצע מעצר בהזדמנות הראשונה שהרכב עוצר. לאחר הכיכר השנייה בירכא נהג הרכב הבחין בכוח הבילוש והחל בבריחה ונסיעה פרועה תוך שמבצע פרסה נגד כיוון התנועה חזרה לכביש 70. הנחה להפעיל אמצעי זיהוי כחולים ולכרוז לרכב לעצור. הרכב המשיך בנסיעה ופנה בכביש 70 ימינה לכיוון כפר יאסיף בנסיעה מהירה וזגזוג בנתיב. כ- 300 מ' לאחר הפניה לכיוון יאסיף, שהוא נמצא ברכב מרחק מטרים בודדים ממנו, זיהה את ידו של הנוסע ליד הנהג מחוץ לחלון משליכה לכיוון השוליים הימניים מעל מעקה הבטיחות, נשק ארוך מסוג M16, זיהה קת של נשק, קנה וידית אחיזה המוכרים לו מתפקידו במשטרה וניסיונו בצבא. הנשק פגע במעקה הבטיחות ונפל מימין לכביש, כ- 4 מ' מהמעקה. זכר את המיקום לפי שלט כחול המכוון 1000 מ' לפני תחנת דלק פז ופרסומת חוצות לקפה עלית. הייתה תאורת רחוב. דיווח על הזריקה והמשיך בנסיעה אחר הרכב. כשהגיע למקום עצירת הרכב, סייע בעצירת החשודים ונסע למקום בו זיהה את זריקת הנשק. בהגיעו למקום, זיהה שברי מדפסי פלסטיק מתחת למעקה הבטיחות ועל האדמה את הנשק עצמו.

13. **הודעת המפקח אופק מיום 27.1 -** לאחר ביצוע הפרסה בכיכר בירכא נגד כיוון התנועה הופעלו מיד אמצעי זיהוי, והוא קרא בקשר מס פעמים לרכב לעצור משטרה, אך הרכב המשיך בנסיעה. כשראה את הנשק נזרק אמר **"הם זרקו הם זרקו"**, ניסה לדווח בקשר ללא הצלחה כי היה עמוס בשידורים. הנחה את נהג הניידת להמשיך בנסיעה אחרי הרכב, סימן את המקום בזכרוננו ע"י זיהוי שלט כחול ושלט חוצות חום. לאחר שזיהה שליטה על החשודים, הנחה את שני השוטרים שהיו איתו בניידת - דניאל וניר, לנסוע למקום זריקת הנשק. לא היה אף אדם במקום או תנועה, ניגש וזיהה את הנשק שראה בזריקה, שהיו עליו סימני בוך טריים. לקח לו כ- 5 דק' לחזור חזרה למקום זריקת הנשק

14. **הודעת השוטרי וינטרוב מיום 28.1,** שהיה בניידת יחד עם המפקח אופק, לאחר הפרסה שביצע הרכב בכיכר בירכא נגד כיוון התנועה הם היו הניידת הראשונה אחריו, הפעילו אמצעים משטריים וכרוזו לו לעצור משטרה. לאחר שהרכב פנה ימינה לכיוון יאסיף שמע את אופק צועק הם זרקו זרקו. המשיכו בנסיעה אחרי הרכב, נהג הניידת ניר הצליח לעקוף את הרכב ולחסום את הכביש, הרכב בלם בפתאומיות והניידת אחריו פגעה בו מאחור. כולם פרקו מהרכב והחלו במעצרים, ואז אופק פקד עליו ועל ניר לחזור לניידת ולנסוע לתפוס את הנשק. אופק ביקש שיעצרו בצד ליד שלט חוצות של קפה עלית, ירד מהרכב והם ביצעו פרסה חזרה לכיוונו. אופק אמר להם לרדת מהרכב שהוא מצא את הנשק. הבחין בנשק מסוג M16, המדפסים היו שבורים. הייתה תאורה טובה במקום.

חזרו לתפוס את הנשק דקות ספורות לאחר ביצוע המעצר, לא יותר מ- 4-5 דק'. לא הייתה תנועת אנשים במקום, הנשק היה על האדמה ועליו בוך טרי. הקשר היה עמוס, כולם דיווחו על כיווני בריחה של הרכב ולכן לא היה דיווח על זריקת הנשק.

15. **הודעת השוטרי רייזלר ניר, נהג הניידת** בה נסע המפקח אופק, חזר על הגרסה כי לאחר הפרסה נגד כיוון התנועה הפך להיות הניידת הראשונה שנסעה אחרי הרכב. הופעלו אמצעים וכרוזו לחשודים

משטרה לעצור. לאחר שהגיעו ליד שלט עליו כתוב 1000 מ' לתחנת דלק פז בצבע כחול, שמע את אופק צועק הם זרקו, הבחין בדברים שחורים קטנים שעפים מצד ימין של הרכב. בכפר יאסיף עקף את הרכב וחסם את הכביש. הרכב בלם, וזה גרם לניידת אחריו להתנגש בו מאחור. פרקו מהניידת וסייעו במעצרים, אז אופק הנחה אותו ואת דניאל לעלות חזרה לניידת ולנסוע לתפוס את הנשק. כשהגיעו למקום עם השלט הכחול אופק ביקש ממנו לעצור בצד, ירד, והוא המשיך לעשות פרסה חזרה לכיוונו. כשהגיעו אופק קרא לו והוא ראה את הנשק מסוג M16 ארוך, מדפסים שבורים זרוקים לצד הכביש, כנראה החתיכות בצבע שחור בהן הבחין קודם בנהיגה. חזרו למקום זריקת הנשק כ- 5 דק' לאחר מכן, לא התעכבו עם המעצרים. לא הייתה תנועת אנשים במקום, הנשק היה במקום גלוי על האדמה עם סימני בוז טריים, באותו מקום בו ראה חלקים שחורים עפים מהצד הימני של הרכב.

הודעה נוספת מיום 4.2 - ככל הנראה הנשק פגע במעקה והמדפסים נשברו. הייתה זריקה אחת מהרכב שאופק הבחין בה, כשהוא צעק הם זרקו, הוא הסתכל והבחין בחלקים השחורים שעפו, ככל הנראה המדפסים שנשברו.

16. **דוח פעולה של טורמן** לפיו לאחר שהרכב החל לנסוע במהירות שמע שניידות הפעילו סירנות ואמצעים, וגם הוא הפעיל. לאחר מעצר החשודים ביצע חיפוש ברכב ותפס שני ניידים, ואז שמע את שוטרי הימ"ר צועקים שהייתה זריקה בנתיב הבריחה, רץ לכיוון הציר לאיתור ראיות. לאחר סריקה של מס' דקות התקבל בקשר שנתפס נשק ע"י אופק

17. **דוח פעולה של רסב תמיר סלקטר**, נהג הניידת שהתנגשה ברכב מאחור, לפיו הפעיל סירנה ואורות מיד לאחר נסיעת הרכב בכיכר נגד כיוון התנועה, השוטר שהיה איתו תורג'מן צעק בכריזה "עצור משטרה עצור משטרה"

18. **דו"ח פעולה של תורג'מן** שישב בניידת שפגעה ברכב מאחור עם הבלימה בכפר יאסיף, לפיו הנוסע ליד הנהג סירב לפתוח את דלת הרכב, ועל כן נאלץ לשבור את הזכוכית, פתח את הדלת וניסה להוציא את החשוד שהתנגד למעצר וניסה לחטוף מידו את פטיש הניפוצ. אופק סייע לו בהוצאת החשוד, כאשר הוא ממשיך להשתולל ולהתנגד למעצר.

19. **דוח פעולה של רסר טלקר**, שהיה גם הוא בניידת שהתנגשה ברכב מאחור, לפיו יצא לכיוון הנהג, המשיב 2, שסירב לפתוח את הדלת, על כן ניפץ באמצעות פטיש את החלון, הוציא את המשיב 2 מהרכב ואזק אותו. בחיפוש ברכב תפס זוג כפפות שחורות שהיו בתא על דלת הנהג

20. **דוח פעולה של רסמ חודרה** לפיו נהג הרכב, המשיב 2, התנגד למעצר, ועל כן משך בידו על מנת להוציאו מהרכב, השכיב אותו על הרצפה ואזק אותו. לאחר מעצר החשודים החלו לבצע חיפוש ברכב,

ואז אופק מסר שהבחין בזריקה של הנשק מהחלון של הרכב לפני כיכר בעל בק בכביש 70, בוצעו סריקות ומהלכן התקבל דיווח של אופק שתפס את הנשק במקום שראה את הזריקה

21. **דוח פעולה של השוטר סירנקו** כי שמע שניידות הפעילו סירנות לאחר שהרכב החל במנוסה. לאחר שהחשודים נעצרו ירד רגלית לכיוון המזלג לסרוק את השטח ולמצוא אמל"ח שלפי החשד נזרק מהרכב.

22. מזכרי רסר שנאן לפיהם בבדיקה שערך במקום הארוע מצא כי המרחק בין המקום בו נמצא הנשק לבין המקום בו נעצרו המשיבים הוא 800 מ', כ- 2 דק' נסיעה במהירות רגילה; המרחק ממקום מציאת הנשק לכביש הוא 4 מ'.

23. **בדיקת נוכחות מתכת ברזלית** על ידיו של המשיב 2 יצאה שלילית.

חוות דעת מעבדת דנ"א קובעת כי לא נמצא דנא של המשיב 2

24. **חוות דעת מעבדת נשק** לפיה נבדק חפץ דמוי רובה סער M16 המכיל חלקי נשק תקינים כגון - מכלול M16.

החפץ דמוי רובה סער הגיע למעבדה במצב בו לא ניתן לבצע עמו ירי - קנה עקום ובריה המכלול לא ננעל בצורה מלאה עקב מידות לא תואמות עם בית הבליעה.

על מנת לבצע ירי המכלול הורכב בכלי נשק דומה מאוסף הנשקים במעבדה ונבדק בירי.

25. **חוות דעת מעבדת סימנים וחומרים** מיום 2.2.20 קובעת כי בהשוואת תמונות כלי הנשק שנתפס לתצלומים וסרטון שנפרקו מהנייד של החשוד **(מאג'ד שעבאן) נמצאה התאמה מלאה**

26. מזכר שנאן מיום 5.2 כי מכיר את מאג'ד שעבאן מעבודתו במשטרה ומזהה אותו בתמונה שנפרקה מהנייד שלו עם הנשק.

במזכר נוסף של שנאן מאותו יום מצוין כי המקום עליו הצביע המשיב 2 בשחזור והובלה ליד נרגילות פאעור בכפר ג'דידה מכר, נמצא כ- 20 מ' בלבד מביתו של מאג'ד שעבאן

הודעות -

27. המשיב 1 -

טען בחקירה ראשונה (21.1) - הסתובב ברכב עם חבר, וחשבו ללכת לאכול כשפתאום ראו שני רכבים מאחור.

פחד ואמר למשיב 2 לברוח, כי לפני יומיים ירו על הבית שלו ושל השכנים "אני משפחת גידאוי רוצים להרוג אותי". כשראה את הסירנות אמר למשיב 2 לעצור בצד. השוטרים שעצרו אותם הרביצו לו עם מקלות ברזל בגב, ונתנו לו אגרופים לפניו, ואמרו לו שאם לא יאמר שעשה משהו יהרגו אותו ויכניסו אותו ליער לפני שיגיעו לתחנה וירביצו לו.

נפגש עם המשיב 2 ליד הבית שלו בכפר יאסיף, יצאו לכיוון הכביש הראשי ונסעו לכיוון ג'דידה מכר, לא החליטו איפה יאכלו. אף אחד מהם לא ירד מהרכב בדרך

לא זרק שום דבר מהרכב

בחקירה שנייה, טען כי כשהגיעו לג'דידה מכר עצרו כי רצו לקנות שתיה, ירד מהרכב פחות מדקה כי ראה שהחנות סגורה. מכיר אנשים בשם מאג'ד אבל לא זוכר משהו ממשפחת שעבאן. חזר על הגרסה כי לא הופעלו סירנות עד הכניסה לכפר יאסיף, שם עצרו כי פחות מסוכן, ויש תאורה. השוטרים הרביצו להם עם ברזל ואמרו לו "תגיד שאתה זרקת משהו, ואמר לי שיקח אותי ליער ואמשיך להרביץ לך והתחיל לקלל..."

בחקירה ביום 6.2 הוסיף כי מהלך מעצרו גם נעלם לו שעון "ראדו" וסכום כסף

28. המשיב 2 -

טען בחקירה ראשונה שהמשיב 1 ביקש ממנו לאסוף אותו ולקחת אותו לג'דידה, הוא מסוכסך עם אנשים. כשהגיעו לג'דידה ירד מהרכב וחזר אחרי 5 דק'. כשהמשיב 1 חזר לרכב הוא היה עצבני וביקש שיחזיר אותו.

המשיב 1 ביקש שיסע לירכא, פחד להיכנס לשם כי המשיב 1 מסוכסך שם עם אנשים. עשה פרסה בכיכר הראשונה, לא ראה רכבים, המשיב 1 רק אמר לו כל הזמן תיסע. כשנכנסו לכפר נעצרו.

כשנשאל מה יש לו להגיד על כך ששוטרים ראו נשק נזרק מהרכב שלו השיב -

"ראו אותי שאני זרקתי? אני הייתי ברכב, אני נהג, הרכב שלי, אני לא יודע מה קרה, אני הייתי נוהג, באמת"

טען שהוא לא זרק נשק, לא יודע מי זרק לא ראה, הוא רק נהג.

29. הובלה והצבעה עם המשיב 2 מיום 23.1 - הוביל אותם לג'דידה וביקש לעצור ליד עסק שנקרא "פאעור נרגילות", שם לטענתו ביקש ממנו המשיב 1 לעצור, יצא מהרכב לשתי דק', חזר והם נסעו.

המשיך בנסיעה מצומת ג'דידה, למרות שתצפיתן ראה את הרכב יוצא מצומת טל אל. נכנסו לירכא, בהתאם לבקשת המשיב 1, נסע מהר כי ראה רכבים עוקבים אחריהם, בכיכר השנייה המשיב 1 אמר לו לעשות פרסה, עשה פרסה ונסע נגד כיוון התנועה וחזרו לצומת. פנו לכביש 70 ומשם ליאסיף כשרכבים נוסעים אחריהם והמשיב 1 כל הזמן אומר לו "סע סע מהר". בכיכר הראשונה מול אולמי בעל בק, פנה ימינה לכפר, עבר את חנות "יין בעיר" ואז החליט לבלום פתאום, והרכב שעקב אחריהם פגע בו מאחור. אז נעצרו. לא עצר כל

הנסיעה כי פחד.

30. בחקירה מיום 1.2 סירב המשיב 2 לענות על שאלות בטענה כי אמר הכל בשחזור וחקירה קודמת. כשנשאל האם מהלך הובלה והצבעה הראה שנכנסו לג'דידה מהכניסה הראשית ויצאו משם - שמר על זכות השתיקה.

31. אביו של המשיב 1, פריד ג'ידאוי, טען בחקירה כי משפחתו מסוכסכת עם אנשים מירכא.

32. **שעבאן מאג'ד**, מתגורר בג'דידה, טען שלא מכיר את המשיבים, וטען שתמונה שנפרקה מהנייד שלו בה נראה מחזיק נשק, צולמה מהפייסבוק לפני כשנתיים אבל זה לא נשק אמיתי

ממארג הראיות עולה, לכאורה, כדלקמן -

33. קיומו של סכסוך בין משפחת המשיב 1 לאנשים מירכא.

34. המשיבים נסעו מביתו של המשיב 2 לג'דידה מכר, שם עצרו בקרבת עסק לנרגילות, הנמצא מרחק של כ- 20 מ' מביתו של שעבאן מאג'ד, שבפריקת הנייד שלו נמצאו תמונות שלו אוחז בנשק שנמצאה התאמה מלאה בינו לבין הנשק שנתפס. המשיב 1 ירד מהרכב למס' דקות, ושב עצבני, כך אליבא המשיב 2 בחקירתו.

35. משם המשיכו השניים בנסיעה לירכא, שם הבחינו כי רכבים עוקבים אחריהם, ועל כן עשה המשיב 2 פרסה בכיכר השנייה ונסע חזרה לכיוון כביש 70 ומשם לכפר יאסיף.

36. טענת המשיבים כי לא הבחינו בניידות, וברחו מאחר ופחדו, כביכול, מאנשים עימם מסוכסך המשיב 1 אינה עולה בקנה אחד עם דוחות פעולה של כלל השוטרים המעורבים בארוע, כי עם ביצוע הפרסה בירכא ולאורך כל המרדף אחר הרכב, ניידות הפעילו אמצעי זיהוי וכרזו לרכב "משטרה לעצור".

37. מהלך המרדף המשיבים נסעו במהירות תוך זגזוג בין נתיבים וסיכון חיים.

38. עם תחילת המרדף אחר הרכב, הניידת בה היו המפקח אופק, והשוטרים ניר ווינטרוב, הייתה **הניידת הראשונה** שנסעה אחר הרכב, ומרחק של מס' מטרים ממנו.

39. בפניה ימינה לכיוון כפר יאסיף, הבחין המפקח אופק בידו של המשיב 1 משליכה נשק מסוג M16 ארוך מהרכב, צעק "הם זרקו" ואז הבחין נהג הניידת, השוטר ניר, בחלקים שחורים קטנים מתעופפים מצדו הימני של הרכב. מקום מציאת הנשק והמדפסים השבורים כ- 5 דק' לאחר הזריקה, **בדיוק במיקום אותו זכר המפקח אופק** (ליד שלטי חוצות), כאשר הנשק מונח על האדמה במקום גלוי, עם סימני בוך טריים ולא נראתה תנועת אנשים באזור, תומכת ומחזקת טענת המבקשת כי הנשק נזרק מהרכב.

40. התנהלות המשיבים מפלילה ומטילה ספק רב בגרסתם - המשיבים סירבו לעצור את הרכב חרף כריזת ניידות והפעלת אמצעי זיהוי, המרדף הסתיים רק לאחר שניידת הצליחה לחסום את נתיב הנסיעה בכניסה לכפר יאסיף והתנגדות המשיבים למעצר כך ששוטרים נאלצו לנפץ את חלונות הרכב ולהשתמש בכוח על מנת לאזוק ידיהם.

41. אשר לטענות המשיבים, לעניין העדר ראיות פורנזיות, יש להבהיר כי בפסיקה נקבע לא אחת כי - "אין משמעות ראייתית מזכה להיעדרן של טביעות אצבע או דנ"א, שכן כוחן של ראיות מדעיות מסוג זה הוא בהימצאותן ולא בהיעדרן" (ראו: ע"פ 216/16 רדיאדה נ' מדינת ישראל, מיום 29.1.17). יתרה מכך, יש לזכור כי ברכב נתפסו כפפות.

42. אבהיר, כי לא מצאתי כל תימוכין לטענות המשיב 1 כנגד אלימות שוטרים (מכות באמצעות ברזל ואגרופים לפנים) או גניבת רכוש. זאת ועוד, אין כל אזכור לטענות אלו בחקירות המשיב 2.

האם נשק תקול בא בגדר "כלי נשק" -

43. כאמור, המשיבים טענו כי לא מדובר בנשק כהגדרתו בחוק העונשין, משנקבע בחוות הדעת כי עסקינן בחפץ דמוי רובה M16 שלא ניתן לבצע עמו ירי.

44. סעיף 144(ג) בחוק העונשין קובע מספר חלופות להגדרת "נשק" וזו לשונו:

"(ג) בסעיף זה, "נשק" -

(1) כלי שסוגל לירות כדור, קלע, פגז, פצצה או כיוצא באלה, שבכוחם להמית אדם, וכולל חלק, אבזר ותחמושת של כלי כזה;

(2) כלי שסוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם, לרבות חלק, אבזר ותחמושת לכלי כאמור ולרבות מכל המכיל או שסוגל להכיל חומר כאמור ולמעט מכל גז מדמיע כהגדרתו בחוק כלי היריה, תש"ט-1949;

(3) תחמושת, פצצה, רימון או כל חפץ נפיץ אחר שבכוחם להמית אדם או להזיק לו, לרבות חלק של אחד מאלה"

45. בענייננו נקבע בחוות דעת מעבדת נשק כי המכלול של הנשק היה תקין, ובהרכבתו לכלי נשק דומה במעבדה ניתן היה לבצע ירי.

46. לפיכך, נראה כי לענייננו מתאימה החלופה שבסעיף 144(ג)(3) הקובעת כי חפץ יכול לענות להגדרת "נשק", בין אם מדובר בנשק שלם ובין אם מדובר בחלק ממנו.

בהקשר זה כותב המלומד י' קדמי בספרו **על הדין בפלילים** חלק רביעי 1964 (מהדורת תשס"ו, 2006) כך:

"המדובר לא רק בתחמושת וב"חפץ מתפוצץ" בשלמותם, אלא גם בכל חלק מן החלקים המרכיבים אותם, גם כשהוא בנפרד; ובלבד, כמובן, שהמדובר בחלק של תחמושת או של "חפץ מתפוצץ" שכאשר הם "שלמים ותקינים", הם באים בגדר "נשק" כהגדרתו בס"ק (ג)(3)"

47. עוד נקבע בס"ק (ג)(1) בחוק כי **"אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא"**.

48. **בת"פ 44877-06-13 מדינת ישראל נ' אמיל רפאילוב** (15.10.18) נקבע כי בהוראת סעיף 144(ג)(1) לחוק העונשין, הודגש, כי כלי נשק נותר ככזה, בין אם היה תקין בעת ביצוע העבירה ובין אם לאו. לפיכך אי התקינות אינה מוציאה את כלי הנשק מכלל ההגדרה של "נשק".

בספרו של קדמי על הדין בפלילים, חוק העונשין חלק רביעי, מהדורה מעודכנת תשס"ו - 2006, עמ' 1958 - 1959 נאמר בעניין זה:

"א. מאז התיקון של שנת תש"ם, משמעות המושג "כלי שסוגל" היא - "כלי שהוכשר" לשמש ליריה; ואין נפקא מינה אם היה "תקין" - במשמעות של "מסוגל" לירות - בעת שנעברה העבירה אם לאו. כל שנדרשת התביעה להוכיח, לעניין זה, הוא: כי המדובר ב "כלי" שכאשר הוא "תקין" - ניתן לירות בו; ומשמעות זו יפה הן לגבי ה "כלי" גופו, והן לגבי חלק ואבזר או תחמושת שלו.

ב. על פי הנוסח הנוכחי, הדרישה המקופלת בדיבור "שסוגל" מצטמצמת אפוא לשאלת "יכולתו" של הכלי ליצור יריה כאשר הוא "תקין", ולא ל "תקינותו" במועד נתון: גם כלי יריה שאינו תקין - יראה ככלי ש "סוגל" לירות, אם כאשר הוא תקין - ניתן לירות בו; ורק כאשר נשללת "סגולתו" של כלי יריה ליצור יריה - כגון: על ידי הלחמת רכיביו, או אטימת קנהו וכיוצ"ב לא יראו אותו עוד כ "נשק" בהקשר הנדון כאן."

(ראה גם מ"ת 18359-08-13 מדינת ישראל נ' דניאל בנסימון, מיום 1.10.13; ע"פ 1136/07 זעאתרה נאדר נ' מדינת ישראל מיום 3.7.07).

49. במקרה דנן, אמנם הקנה היה עקום והבריוח לא ננעל בצורה מלאה, ועל כן לא ניתן היה לבצע ירי עם הנשק. אולם, למעט העובדה כי המכלול היה תקין כאמור, נעלה מספק כי לא מדובר בנשק שנשללה

סגולתו ועל כן תקינותו מועד העבירה אינה מעלה או מורידה לעניין הגדרתו כ"נשק" כקבוע בחוק העונשין.

50. לאור האמור, אני קובע קיומה של תשתית ראיתית לכאורית לעבירות המיוחסות למשיבים.

ניתנה היום, ז' אדר תש"פ, 03 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.